

Hoe geef je een onderhuidse inspuiting aan je hond of kat?

Je huisdier is ziek en je hebt gehoord van je dierenarts dat je onderhuidse inspuitingen zal moeten geven aan je dier. Dit is altijd even spannend! Met dit instructiedocument hopen we het wat minder spannend voor je te maken.

1. Laat je dier even wennen aan de spuit/naald

Vooraleer je begint met een inspuiting te geven, geef je huisdier eerst even de kans om te wennen aan de spuit en de naald. Tot nu toe heeft je dier waarschijnlijk alleen nog maar inspuitingen gehad tijdens een bezoek aan de dierenarts. Om deze reden is het belangrijk dat je je dier thuis even de kans geeft om gewend te geraken aan de spuit en naald. Laat het er even aan snuffelen en beloon het met iets lekkers nadien.

2. Leer hoe je de vloeistof moet optrekken in de spuit

In sommige gevallen zal je een flesje krijgen dat een poeder bevat en dat moet opgelost worden vooraleer je het kan inspuiten. In dit geval zal je dierenarts je twee flesjes gegeven hebben: eentje met een poeder en eentje met een oplossing (vloeistof). Begin met eerst de volledige vloeistof uit het flesje met de vloeistof op te trekken. TIP: het is het gemakkelijkste wanneer je het flesje ondersteboven houdt. Zorg ervoor dat de tip van je naald zich in de vloeistof bevindt. Dit kan betekenen dat je, terwijl je de vloeistof opzuigt, je naald een beetje naar buiten (uit het flesje) moet trekken.

Vervolgens spuit je de vloeistof in het flesje met de poeder. Schud het flesje goed zodat de poeder volledig oplost in de vloeistof. Je kan nu de vloeistof in je spuit optrekken.

Wanneer je van je dierenarts enkel een flesje met een vloeistof hebt gekregen (zoals bv. in het geval van insuline) dan kan je de eerste stap overslaan en de vloeistof gewoon optrekken in je spuit.

OPGELET: het is heel belangrijk dat je de juiste hoeveelheid optrekt.

- De hoeveelheid vocht die je moet optrekken zal aan je doorgegeven zijn in de vorm van milliliters (ml) of in het geval van insuline in de vorm van internationale eenheden (IE).
- In het geval van insuline is het zeer belangrijk dat je het juiste type spuitje gebruikt. Voor de veterinaire insuline producten (bv. vetsulin, caninsulin, ProZinc) zal dit steeds een spuitje zijn dat 40 internationale eenheden (IE) per milliliter (ml) bevat. Voor de humane insuline producten (bv. glargine, NPH, detemir) zal dit steeds een spuitje zijn dat 100 internationale eenheden (IE) per milliliter (ml) bevat.

In het begin is het vaak nuttig om de **hoeveelheid nog eens te laten controleren door iemand anders**. Zeker in het geval van insuline kan het namelijk heel gevaarlijk zijn om TE VEEL of TE WEINIG insuline te geven. TIP: je kan een plakkerijtje plakken op het spuitje dat toont tot waar je in de spuit moet optrekken.

Het is belangrijk dat er geen luchtbel in je spuit zit. Om lucht uit je spuit te verwijderen:

- Hou je spuit rechtop (verticaal) met de tip naar boven).
- Als de luchtbel onderaan zit, kan je hem naar boven doen bewegen door voorzichtig op de spuit te tikken met je vinger.
- Duw heel voorzichtig op de stamper van de spuit tot je een druppeltje vloeistof uit je naald ziet komen.
- **OPGELET:** door de aanwezigheid van lucht zit er soms minder vloeistof in je spuit dan nodig. Als dit het geval is, trek meer vloeistof op tot je de gewenste hoeveelheid hebt.

3. Geef de inspuiting aan je dier

Laat iemand je dier vasthouden. Zeker wanneer je dier nog niet gewend is aan het krijgen van inspuitingen, is de kans groot dat het zal bewegen. LET OP: sommige dieren kunnen bijten en/of krabben als reactie op het krijgen van een inspuiting. Indien je deze reactie verwacht, is het heel belangrijk om jezelf (en de persoon die je helpt) zo goed mogelijk te beschermen door evt. gebruik te maken van een muilkorf (in het geval van een hond) of door (in het geval van een kat) het te wikkelen in een handdoek.

Een onderhuidse injectie wordt net onder de huid ingebracht. De gemakkelijkste plek om dit te doen is tussen de schouderbladen, waar er behoorlijk wat huid aanwezig is.

Hef de huid op (maak een tentje van de huid) met je NIET dominante hand.

Steek je naald in de huidplooi. OPGELET: volg hierbij de lengte (lange zijde) van de plooi en niet de korte zijde, want dan bestaat de kans dat je er aan de andere kant van de huid weer uitkomt.

De huid van katten kan soms vrij stug zijn, waardoor het nodig kan zijn om even wat druk uit te oefenen.

Je voelt weerstand wanneer je met de naald doorheen de huid probeert te prikken. Eenmaal je naald doorheen de huid zit, voel je dat deze weerstand er niet meer is.

Voordat je injecteert, trek je de trekker een klein beetje terug. Als er bloed in de spuit komt, zit je in een ader. Voor sommige producten kan het gevaarlijk zijn om het product in te spuiten in de ader. Wanneer je bloed in de naald krijgt, is het daarom belangrijk om de naald terug te trekken en terug opnieuw te beginnen. Het beste vervang je de naald (nieuwe naald) voor je opnieuw prikt.

Als je eenmaal een veilige plek hebt gevonden, duw je de trekker langzaam in totdat alle vloeistof uit de spuit is.

4. Hou je dier in de gaten voor eventuele neveneffecten

Nadat je de inspuiting gegeven hebt, is het altijd belangrijk om je dier een 15-tal minuten goed in de gaten te houden.

- Milde reacties zoals een klein bultje op plaats van de injectie komen vaak voor en zijn niet ernstig. Het bultje kan soms een paar uur of soms zelfs enkele weken aanwezig blijven.
- Als je merkt dat er roodheid, uitslag of zwelling verschijnt op een plek die niet de injectielocatie was, bijvoorbeeld op de kop of schouderbladen, moet je medische zorg zoeken, aangezien dit kan wijzen op een allergische reactie.
- Andere zaken die kunnen wijzen op een allergische reactie en waarbij het belangrijk is om onmiddellijk medische zorg te zoeken zijn: braken, diarree, plots instorten, aanvallen etc. Deze reacties zijn echter uitermate zeldzaam!